

CONTE DE NADAL

Hi havia una vegada una casa on hi vivien els pares i tres fills. Tots estaven molt contents, doncs era la nit de Nadal. L'aves guarnit amb espelmes de tots colors, boles lluents, paquets de presents per destapar ...

El pessebre en un lloc important de la sala, amb les seves muntanyes de suro, rius de plata, caminets de sorra, estrelles de paper, ponts i arbres de branquillons, farina per la neu dels cims i sobre tot no podien faltar les figures del pessebre amb els pastors, la dona que renta, el pescador, el caçador, el caganer, els xais, gallines, oques ... i l'Infant Jesús que somreia al fons de l'establia entre Maria i Josep.

La nit va ser molt alegre i feliç per la família, però es va fer tard i cantaren tots plegats una cançó de Nadal i ... a dormir.

Ara va tocar el torn als animalons de la casa d'anar a adorar a l'Infant Jesús. El primer d'arribar va ser el gosset que li portà una piloteta de colors. L'ocell verd que del seu pic li deixà un pinyonet. L'escarabat un gra d'arròs. També els ratolins de les golfes, les formigues ... Tots van anar a fer la seva ofrena a l'Infant que somreia.

De tots els racons de la casa van arribar les aranyes. Què portaven? No es veia que portessin res! Però cada una d'elles tenia a la boca un fil gris d'aquells que elles teixeixen. Avançaren amb el seu present i el dipositaren damunt les branques verdes de l'arbre. Tothom se'n va riure. Però l'Infant Jesús estava content perquè li van donar el millor que tenien.

Quan va fer-se de dia i el sol entrà a la sala ... quina meravella! Els fills van tornar-se platejats, rutilants, lluminosos.

Els pares i nens al veure l'aves ple de fills platejats, quedaren bocabadats i pensaren: Què n'és d'especial la nit de Nadal! I ... un gat i un gos aquest conte s'ha fos.

D. Rosell

QUAN EM LLEVO

Em llevo allà a les cinc,
les cinc de la matinada
i els camps d'aquests voltants
són blancs per la glaçada.

Em vesteixo i m'abrigo bé,
posant-me roba empelfada,
em fa mandra sortir al carrer,
a pensar una altra vegada.

Poc a poc i amb molta cura
faig un petó a la filleta,
se m'omple el cor de tendresa
quan la veig adormideta.

Me'n vaig a l'altra habitació
on descansa el meu filllet,
li acaricio el caparró
i el deixo acotxadet.

Tanco la porta, ben barrada,
me'n vaig content a treballar,
la feina no tinc assegurada
i a casa el pa no pot faltar.

Josep Sala i Vilabella

PLUJA D'HIVERN

La pluja va caient,
dolçament, dolçament.
L'aire és ple de melangia
mentre la pluja va caient,
dolçament, tot el dia.
Dolçament plora el cel gris,
ja no recordo la llum del sol;
la clara i enyorada llum.
Les hores passen adormides,
dolçament, dolçament.
El sol és cobert per un vel
i lentament s'adorm el dia,
lentament, dolçament;
mentre, la pluja va caient,
la humida i fina pluja,
la freda pluja d'hivern.

Josep Sala i Vilabella

LA MEMÒRIA

Quan el passat i el futur es troben
immersos en el nostre present.
Quan el món dels vius tu l'has perdut.
Quan tot el que nosaltres deixem
es converteix en passat,
és meravellós pensar per un moment,
que els d'aquí serven dia a dia
viva la nostra memòria.

Cèsar Alcalà

Paraules

"La violència és l'últim recurs de l'incompetent."
Isaac Asimov

"Un regal de Reis acostuma a suposar més que el
caprici d'un nen, el fantasma d'un anhel o el desconsol
dels pares."
Francisco Umbral

"El milionari no gaudiria de res si li faltés l'enveja del
poble."
Alfredo Panzini

"Agradar a tot el món, el que es diu a tot el món, no
ho ha aconseguit ni el pernil serrà."
Jaume Perich

"L'home que no estima a ningú més que a si
mateix, no odia res més que estar sol amb ell mateix."
Blas Pascal

Roser Casas